

Bana Zehir Zengerek derler
Ve soktum mu, Zehirli Örümcek gibi öldürürüm adamı.
Daha bu hikâye başlamadan,
karakterlerden birini soktum bile.
(Umarım en gözde karakteriniz değildir.)
Kendisi henüz farkında değil ama

LANET ONU ÇOKTAN

BULDUI

Zehrim yavaş yavaş bedenini sarmakta.
Keskin zehrim kalbini mahvediyor.
Ve cuma sabahı saat onda
Balıkların alık olduğu kadar kesin, **OLECEK.**
Çünkü **HİÇ KİMSE** atlatamaz,
ZEHİR ZENGEREK LANETİNİ.

1. KAYAK-ÜSTÜNDE-OK-VE-YAYLA-AVLANMA SEFERİ

Viking Toprakları'nda kışlar her zaman çok soğuktu.

Ama bu, yüz yıldır görülmuş en soğuk kıştı. *O kadar* soğuktu ki, İç Karartıcı Deniz tamamen donmuş; İç Adalar'daki bütün adalar, yüksekliği yer yer iki metrelik kesintisiz bir buz tabakasından oluşan, kocaman dümdüz bir buz çölüyle birleşmişti.

Bu özellikle-soğuk-sabahın kahvaltıdan birkaç saat öncesinde, sanki bütün dünya

soluğunu tutmuş, zamanda donup kalmış gibiydi. Hava, cam kırığı gibi keskindi ve yoğun kar sessizliğini bozacak çıt bile çıkmıyordu.

Buzların ortasında bir yerden gelen çılgın, ürkütücü çığlıklar dışında tek ses yoktu.

Çünkü Holigan Kabilesi'nden küçük bir oğlan grubuyla öğretmenleri, yaşadıkları Avanak Adası'ndan, güneydeki Alçaklık Adası'na doğru yola çıkmışlardı.

Tekneyle değil tabii ki; donmuş bir denizde yelken açılmaz ne de olsa.

Aslandan büyük, çitadan hızlı, altı bembeyaz Sürücü Kılıç-Diş Ejderha'nın çektiği devasa bir ahşap Viking **KIZAĞI** içinde, buzun üstünde son hızla ilerliyorlardı.

İnsanın içini ürperten o kuduruk çığlıklar, kızağı süren Geçiren Kabadayı'ya aitti. Kabadayı, Avanak'taki Korsanlık Eğitim Programı'nı yürüten öğretmendi ve kürklere bürünmüş bu dev cüsseli insan canavarını kolaylıkla, kirli kızıl sakallı, davranış bozuklukları gösteren boz bir ayıyla karıştırabilirdiniz.

Kırbacını Kılıç-Diş ejderhaların tepesinde saklatarak, "**HAYDABRE UYUŞUK BEYAZ SOLUCANLAR!**" diye kükredi Geçiren Kabadayı. "**TOPUNUZDAN DAHA HIZLI SÜMÜKLÜBÖCEKLERİM VARDI BENİM! NİNEM BİLE SİZDEN HIZLI SIÇRARDI, ÜSTELİK YÜZ DÖRT YAŞINDA! HEEEEYYT!!!**"

Ani bir hareketle kalkan kocaman kıllı bir kol havada iri kara bir yılan gibi kıvrılan kırbacı şaklatırken, öteki kol da dizginleri öylesine cınnetli bir çılgınlıkla salladı ki, Sürücü Ejderhalar kendilerini tamamen denetimsiz bir biçimde ileri attılar.

Kabadayı'nın arkasında kızakta, on iki öğrencisi oturuyordu.

Oğlanların on tanesi üşütük bir

çoşkuyla aynen öğretmenleri gibi avaz avaz bağırان çirkin genç eşkiya bozuntularıydı.

Kızak, bir kar yığınınına çarpıp, havada on metre uçtuktan sonra, insanın midesini kaldıran bir şiddetle buzların üstüne çakılırken, “HEEEEEEEYYYYT!” diye tezahürat yaptılar.

“HEEEEEEEEEEEEEEEEEEEYYYYT!!!”

Öteki iki oğlan diğerlerinden daha ufak ve çok daha coşkusuzdu.

Kızak, korkunç bir gıcırtyla dengesiz biçimde yana yatıp, buz püskürterek tek tarafının üstünde gitmeye başlayınca, “İyi ki,” diye soludu Korkunç Gıcık Üçüncü Hıçkık, “iyi ki kahvaltı etmemişim, çünkü geri çıkarırdım herhalde...”

Ona bakınca asla tahmin edemezsiniz, ama aslında Hıçkık bu hikâyenin başkahramanıdır. Kızıl saçlı, çok küçük ve son derece sıradan biridir.

Sırık fasulyesi gibi sıska, astımlı, şaşkı bir oğlan olan, Hıçkık’ın en iyi arkadaşı Balıkayak’ınsa onu dinlediği yoktu. Gözlerini sımsıkı yummuş, Thor’a dua ediyordu.

“Lütfen Thor,” diye yalvarıyordu, “lütfen durdur şunu...”

Balıkayak’ın duası kabul edilmek üzereydi.

Kızak, Eşkiya Toprakları’nın kara kara, koca koca kayalıklarına öyle bir hızla yaklaşıyordu ki,

zamanında durması olanaksız gibiydi...

“Gözlerini açma sakın, Balıkayak,” diye uyardı Hıçkık.

Geğiren Kabadayı doğrulup, var gücüyle, “ÇÜÜÜÜÜŞŞŞ!!” diye kükredi ve neredeyse yere yapışırçasına arkaya yatarak dizginlere asıldı. Kılıç-Dişler öyle keskin fren yaptılar ki, kızak denetimsizce bir yay çizerek yana savruldu.... son hızla o kayalara çarpacak ve hepsi paramparça olacaklardı...

Hıçkık da gözlerini yumarak, “AAAYYYH!” diye haykırdı.

